

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 756

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 august 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 325 din 14 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 72/2004 pentru modificarea art. 39 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.....	2-5
Decizia nr. 367 din 5 iulie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și consolidarea unor privatizări.....	6-9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
729. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea Metodologiei de atestare a experților care certifică, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare a pădurilor și a studiilor de transformare a pășunilor împădurite și a Metodologiei de atestare a șefilor de proiect pentru lucrări de amenajare a pădurilor și studii de transformare a pășunilor împădurite....	10-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 325**

din 14 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 72/2004 pentru modificarea art. 39 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 72/2004 pentru modificarea art. 39 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Academia Cațavencu” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.495/2004 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 9 iunie 2005 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 14 iunie 2005.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin **Încheierea din 10 ianuarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 4.495/2004, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 72/2004 pentru modificarea art. 39 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Academia Cațavencu” — S.A. din București într-o cauză de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale: art. 40 alin. (1), referitor la dreptul de asociere ce implică „și dreptul de a opta pentru un anumit nume comercial, care este parte componentă a patrimoniului”, prin aceea că potrivit principiului simetriei juridice reținut în această materie de doctrină, cel ce a stabilit denumirea persoanei juridice tot acela o poate schimba; art. 44 alin. (1) și art. 136 alin. (5), întrucât,

conform doctrinei, „firma”, alături de celelalte elemente ale fondului de comerț (emblema, clientela și vadul comercial), reprezintă un element activ din patrimoniul comerciantului, astfel că din reglementarea criticată reiese intenția legiuitorului de a transfera denumirile „academic-științific” și „academie” în patrimoniul exclusiv al statului, măsură ce „echivalează cu un act de expropriere a unui bun incorporabil, parte a fondului de comerț”; art. 15 alin. (2), deoarece Ordonanța Guvernului nr. 72/2004 înțelege să „reconfigureze situații juridice anterioare”; art. 45, „ca o consecință a celor de mai sus”. Se invocă și încălcarea art. 1 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, precum și art. 38 din Decretul nr. 31/1954 privind persoanele fizice și persoanele juridice.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, „întrucât reclamanta nu deține exclusivitate asupra firmei, iar legiuitorul poate introduce restricții sau interziceri asupra înscrierii unei firme”. Cât privește invocarea încălcării art. 15 alin. (2) din Constituție, consideră că „nu este afectată înscrierea firmei până la apariția actului normativ, iar teoria «dreptului câștigat» printr-o lege anterioară nu are legătură cu principiul neretroactivității legii”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, penru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată. Mai întâi, remarcă faptul că „reclamanta nu a circumscris obiectul criticii de neconstituționalitate, apreciind că Ordonanța Guvernului nr. 72/2004, în integralitatea sa, este contrară prevederilor constituționale ce garantează neretroactivitatea legii, libertatea de asociere, dreptul de proprietate privată și libertatea economică”. Guvernul, în realitate, consideră că obiectul excepției îl constituie „prevederile art. II din Ordonanță”. În continuare, cu privire la susținerile referitoare la încălcarea prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, invocând jurisprudența Curții Constituționale în interpretarea noțiunii de „retroactivitate a legii”, arată că „prin stabilirea în sarcina persoanelor juridice a căror firmă conține unul dintre termenii «științific»,

«academie», «academic», «universitate», «universitar» și alte denumiri asemănătoare acestora, de natură să sugereze sau să imprime persoanei juridice respective caracterul de instituție publică ori de interes public, a obligației de modificare a denumirii, în mod corespunzător, într-un termen dat, nu se aduce atingere unui drept constituit sub imperiul unei legi anterioare, ci se modifică regimul juridic al acestui drept, exercitarea sa fiind condiționată de solicitarea/obținerea acordului instituției abilitate de lege și, în cazul neobținerii acordului, de modificarea firmei». Guvernul menționează, în sprijinul acestui punct de vedere, deciziile Curții Constituționale nr. 3 din 2 februarie 1993, nr. 5 din 23 februarie 1993 și nr. 294 din 6 iulie 2004. În legătură cu susținerile privind neconstituționalitatea art. II alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 72/2004, în raport cu art. 44 și 136 din Constituție, arată că prevederile de lege criticate nu sunt contrare acestor dispoziții „întrucât, prin impunerea modificării firmei în sensul excluderii termenilor enunțați anterior, nu se aduce atingere existenței persoanei juridice, ci se stabilesc doar condiții cu privire la derularea activității acesteia”, iar „restrângerile aduse dreptului de proprietate al debitorului prin fixarea de noi condiții de exercitare a activității (modificarea firmei) sunt justificate de necesitatea apărării interesului general al societății de a nu denatura conotația unor termeni ce reprezintă simboluri ale ființei naționale și ale valorilor acesteia”. Guvernul mai arată că stabilirea unui „raport de proporționalitate între obiectivul de interes general urmărit și nivelul limitării aduse” trebuie realizată „în concreto, simpla existență a legii neavând ca efect încălcarea acestui drept și implicit neconformitatea cu norma constituțională”. În finalul acestui punct de vedere se apreciază că principiul liberului acces la o activitate economică, statuat de art. 45 din Constituție, nu intră în contradicție cu exercitarea de către stat a dreptului său de a reglementa regimul de înmatriculare a comercianților, iar dispozițiile constituționale ale art. 40 nu sunt incidente în cauză.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 72/2004 sunt constituționale. Instituirea obligației persoanelor juridice de a solicita acordul autorității competente pentru folosirea denumirii firmei lor și, în caz contrar, sancționarea acestora nu încalcă dreptul de proprietate și nici nu echivalează cu o exproprie, ci reprezintă consecința încălcării unor dispoziții legale, ceea ce este în deplin acord cu prevederile art. 53 din Constituție. Nu se poate reține că dispozițiile de lege criticate aduc atingere art. 45 din Constituție, întrucât, potrivit acestui text, accesul liber al persoanei la o activitate economică și libera inițiativă se exercită în condițiile legii. Apreciază că din formularea textelor de lege ce fac obiectul controlului de constituționalitate rezultă că acestea se aplică pentru viitor, de la data intrării lor în vigoare, și nu produc efecte retroactive. Consideră că prevederile art. 40 alin. (1) din Constituție nu sunt relevante în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorul ei, precum și așa cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie prevederile Ordonanței Guvernului nr. 72/2004 pentru modificarea art. 39 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.

În opinia autorului excepției ordonanța criticată contravine, în ordinea invocării lor, prevederilor constituționale ale: art. 40 alin. (1) — *„Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere”*, art. 44 alin. (1) — *„Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege”*, art. 136 alin. (5) — *„Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice”*, art. 15 alin. (2) — *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”* și art. 45 — *„Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate”*.

De asemenea, se invocă încălcarea art. 1 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, art. 38 din Decretul nr. 31/1954 cu privire la persoanele fizice și persoanele juridice și art. 30 alin. 1 și art. 42 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.

Din examinarea criticilor formulate în legătură cu Ordonanța Guvernului nr. 72/2004, constând, în esență, în susținerea că „obligația instituită de Ordonanța Guvernului nr. 72/2004 în sensul schimbării în termen de trei luni de la apariția acesteia a denumirii pe care o avem deja înregistrată la Registrul comerțului, aceea de Societatea Comercială **«Academia Cațavencu»**”, rezultă că, în realitate, excepția de neconstituționalitate are ca obiect art. II alin. (1), (3) și (4) din ordonanță, așa încât, în prezenta cauză, doar aceste din urmă dispoziții vor face obiectul controlului de constituționalitate.

Art. II alin. (1) [astfel cum a fost modificat prin art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2005], alin. (3) și (4) [astfel cum au fost modificate prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 519/2004 privind aprobarea ordonanței], din Ordonanța Guvernului nr. 72/2004 prevede: *„(1) În cazul firmelor înmatriculate până la data intrării în*

vigoare a Legii nr. 183/2004 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2003 pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, persoanele juridice deținătoare ale acestora sunt obligate să solicite acordul autorității competente pentru folosirea denumirii, în condițiile legii, în termen de maximum 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. [...];

(3) În cazul în care firma conține cuvintele: «științific», «academie», «academic», «universitate», «universitar», «școală», «școlar» sau derivatele acestora, persoana juridică este obligată să își modifice în mod corespunzător denumirea firmei, în termen de maximum 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(4) În cazul în care autoritatea competentă refuză eliberarea acordului prevăzut la alin. (1), persoana juridică este obligată să își modifice în mod corespunzător denumirea firmei, în termen de maximum 3 luni de la data la care refuzul de emitere a acordului rămâne irevocabil, prin epuizarea căilor de atac prevăzute de lege.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține:

O primă critică se întemeiază pe încălcarea art. 40 alin. (1) din Constituție, referitor la dreptul de asociere, a art. 1 din Legea nr. 31/1990 și a art. 38 din Decretul nr. 31/1954, precum și a principiului simetriei juridice. Analizând dispozițiile menționate, Curtea constată că art. 40 din Constituție nu este incident în cauză, întrucât privește „Dreptul de asociere”, că principiul simetriei juridice nu este un principiu constituțional, precum și că exercitarea controlului de constituționalitate se realizează doar prin raportare la texte din Constituție, nu și prin raportare la prevederi din alte acte normative. Așa fiind, aceste susțineri sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

O altă critică de neconstituționalitate constă în susținerea potrivit căreia Ordonanța Guvernului nr. 72/2004 înțelege să „reconfigureze situații juridice anterioare”, ceea ce, în opinia autorului excepției, contravine art. 15 alin. (2) din Constituție, referitor la neretroactivitatea legii. Într-adevăr, art. II alin. (3) din ordonanță stabilește pentru persoana juridică obligația modificării în mod corespunzător a denumirii firmei în cazul în care aceasta conține cuvintele menționate în text, într-un termen de maximum 3 luni de la data intrării în vigoare a ordonanței. Așadar, Curtea constată că aceste dispoziții nu au caracter retroactiv, ci dau expresie principiului aplicării legii noi referitoare la schimbarea unei situații juridice pentru viitor. De altfel, de exemplu, prin Decizia nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004, Curtea Constituțională a statuat că „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare”. Astfel,

textul de lege criticat se aplică de la data intrării sale în vigoare, legiuitorul instituind prin alin. (1) al art. II din ordonanță, în redactarea modificată prin art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2005 pentru stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul administrației publice centrale, termenul de 9 luni înăuntrul căruia persoanele juridice care intră sub incidența reglementării să poată face demersurile necesare obținerii acordului autorității competente prevăzute de alin. (3) al art. 39 din Legea nr. 26/1990. Acesta este și sensul în care Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 188 din 31 martie 2005, cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I și art. II alin. (1), (5), (6) și (7) din Ordonanța Guvernului nr. 72/2004, cu modificările ulterioare, într-o cauză în care, ca și în prezentul dosar, s-a invocat încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, cu o motivare asemănătoare.

Potrivit altor susțineri de neconstituționalitate, reglementarea criticată „atentează la patrimoniul firmei noastre și în chip evident la dreptul de proprietate asupra acestuia”, întrucât, conform doctrinei, „firma”, alături de celelalte elemente ale fondului de comerț (emblema, clientela și vadul comercial), reprezintă un element activ din patrimoniul comerciantului, iar intenția legiuitorului de a transfera denumirile „academic-științific” și „academie” în patrimoniul exclusiv al statului „echivalează cu un act de expropriere a unui bun incorporabil, parte a fondului de comerț”. În consecință, se consideră că, deoarece „în exercitarea comerțului firma devine un element de atragere a clientelei și sub acest aspect dobândește o valoare economică”, art. II alin. (1), (3) și (4) din ordonanță încalcă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1), referitoare la garantarea dreptului de proprietate și a creanțelor asupra statului, ale căror conținut și limite sunt stabilite prin lege, precum și ale art. 136 alin. (5), care consacră inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii.

Examinând aceste susțineri, Curtea reține că, având în vedere dispozițiile art. 20 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte”, prevederile art. 44 alin. (1) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu art. 1 alin. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care are următorul cuprins: „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.”

Curtea Constituțională constată că respectarea dreptului de proprietate privește orice drepturi patrimoniale, întrucât, sub acest aspect, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, noțiunile de „bunuri” și „proprietate” au un sens care „nu este limitat la dreptul de proprietate

asupra bunurilor corporale [...], anumite alte drepturi și interese patrimoniale pot, de asemenea, constitui «drept de proprietate» și deci «bunuri», în sensul acestei dispoziții» (Cauza „*Beyler împotriva Italiei*”, 2000). De asemenea, sub același aspect, în cazul „*Van Marle și alții împotriva Olandei*”, 1986, având ca obiect contestațiile formulate de reclamanți împotriva deciziilor prin care li s-au respins cererile de înmatriculare ca experți contabili autorizați, cu motivarea că aceste decizii le-au diminuat veniturile și valoarea întreprinderilor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că „într-adevăr clientela se analizează ca o valoare patrimonială, deci ca un bun în sensul primei fraze a art. 1, text care devine aplicabil în speță”. În aceeași cauză Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis că „refuzul înmatriculării a alterat profund condițiile activității profesionale a petiționarilor și a antrenat o diminuare a veniturilor lor, a valorii clientelei și, mai general, a întreprinderii acestora. Deci, a existat o ingerință în dreptul lor la respectul bunurilor. Totuși, aceasta s-a arătat a fi justificată, căci legea urmărea un scop de interes general, iar un echilibru just între mijloacele utilizate și scopul vizat erau asigurate îndeosebi prin existența unui regim tranzitoriu. Curtea a tras astfel concluzia absenței încălcării art. 1 al Protocolului.” Așadar, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, din care menționăm, de exemplu, și *Cazul Raimondo împotriva Italiei, 1994*, precum și *Cazul Marckx împotriva Belgiei, 1979*, o ingerință a autorității privind respectul proprietății poate exista dacă este justificată de o cauză de interes general, în condițiile prevăzute de lege și având în vedere criteriul proporționalității. În prezenta cauză exigențele menționate sunt respectate. Astfel, prevederile criticate, cuprinse în art. II alin. (1), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 72/2004, aprobată prin Legea nr. 519/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.109/2004, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile numai acelor firme care conțin cuvintele sau sintagmele menționate de

dispozițiile de lege și care sunt de natură să creeze confuzie cu denumirea unei instituții publice ori de interes public. Printr-o normă imperativă legiuitorul poate da prioritate interesului public. Numele de „*Academie*” este rezervat, în general, instituțiilor de consacrare științifică și culturală. Acest termen nu poate fi legat decât de o activitate cultural-științifică de înalt nivel, de cercetare sau de instruire. În vederea apărării interesului general, legiuitorul a instituit o interdicție absolută în domeniu, așa cum rezultă din art. 39 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 72/2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 519/2004. Firmele înmatriculate, vizate de textul criticat, sunt obligate să își modifice în mod corespunzător denumirea într-un termen de maximum 3 luni de la data la care refuzul de emitere a acordului pentru folosirea în continuare a denumirii rămâne irevocabil, prin epuizarea căilor de atac prevăzute de lege și doar ulterior acestui moment sunt aplicate sancțiunile prevăzute de art. II alin. (5) din ordonanță, constând în amendă și dizolvarea de drept a persoanei juridice, urmată de lichidare, precum și radierea din registrul comerțului, în condițiile legii. Așa fiind, Curtea nu poate reține că prin prevederile de lege ce fac obiectul controlului de constituționalitate sunt încălcate dispozițiile art. 44 alin. (1) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție.

Condițiile impuse prin lege în ceea ce privește denumirea persoanei juridice nu aduc atingere dreptului acesteia privind liberul acces la o activitate economică, precum și la libera inițiativă în exercitarea ei. În concluzie, Curtea nu poate reține, așa cum susține autorul excepției, încălcarea prevederilor art. 45 din Constituție.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 72/2004 pentru modificarea art. 39 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Academia Cațavencu” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.495/2004 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 367

din 5 iulie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și consolidarea unor privatizări

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și consolidarea unor privatizări, excepție ridicată de Maria Buică în Dosarul nr. 522/2005 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, Maria Buică, constatându-se lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că prevederile legale criticate încalcă textele constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 53 alin. (1).

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate sunt de ordin procedural și nu afectează liberul acces la justiție sau dreptul la un proces echitabil, întrucât perioada de timp pentru care se suspendă judecarea tuturor acțiunilor judiciare, extrajudiciare, precum și orice procedură de executare silită este limitată la maximum 12 luni. În acest sens este invocată și jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 522/2005, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din**

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și consolidarea unor privatizări, excepție ridicată de Maria Buică într-un litigiu având ca obiect soluționarea recursului formulat de aceasta împotriva încheierii de suspendare a judecării unei cauze.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004, cât și cele ale art. 1 pct. 16 din Legea nr. 442/2004 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2), ale art. 20, ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 53 alin. (1). Totodată, se susține că sunt încălcate și prevederile art. 8, 10, 29 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 14 pct. 1 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice ale omului, precum și cele ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Autorul excepției apreciază că suspendarea judecării unor acțiuni, potrivit prevederilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004, limitează dreptul de acces liber la justiție, iar „întârzierea imputabilă statului, datorită modificărilor legislative produse în timpul unui proces“, este o violare a duratei rezonabile de soluționare a cauzei. Totodată, se apreciază că prelungirea perioadei inițiale de suspendare a judecării acțiunilor judiciare, dispusă prin dispozițiile art. 1 pct. 16 din Legea nr. 442/2004, duce la „anularea drepturilor constituționale [invocate] și a celor apărute prin documentele internaționale semnate/ratificate de România“.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În argumentarea acestei opinii se apreciază că „legiuitorul, impunând suspendarea judecării tuturor acțiunilor judiciare și extrajudiciare, precum și orice act de executare, a creat o situație de egalitate tuturor creditorilor societății comerciale față de care s-a inițiat procedura falimentului“.

În opinia instanței, suspendarea judecării cauzei, prin aplicarea art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 „nu reprezintă o încălcare sau îngrădire a liberului acces la justiție“, ci „o întrerupere temporară a

judecării, nicidecum o îngrădire a exercițiului dreptului reclamantei“. Totodată, se consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin nici prevederilor art. 53 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se susține că „textul legal criticat conține dispoziții de ordin procedural, aspect ce reprezintă o aplicare a prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție [...] și care [...] nu afectează dreptul substanțial la acces liber în justiție [...], întrucât acest drept nu este suprimat, ci numai suspendat, pe o perioadă limitată, stabilită pe un interval de timp rezonabil, respectiv până la finalizarea procedurilor de dizolvare și lichidare voluntară [...], dar nu mai mult de 12 luni de la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2004“.

Guvernul apreciază că textul legal criticat „corespunde exigențelor prevăzute de art. 135 din Constituție, fiind determinat de necesitatea îndeplinirii unor angajamente asumate de Guvernul României, în contextul favorizării finalizării privatizării, în mod accelerat, a societăților comerciale aflate în protofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, mai ales a celor cu impact semnificativ în plan economic și social, precum și a consolidării unor privatizări, în scopul menținerii acestor societăți comerciale în activitate și fără perturbări sociale majore, pentru a-și exercita, în continuare, funcțiile economice pentru care au fost constituite, inclusiv achitarea obligațiilor către creditori, aspecte de privesc interesul public general și imediat“. Totodată, Guvernul invocă în sprijinul punctului său de vedere și Deciziile Curții Constituționale nr. 350 din 23 septembrie 2003 și nr. 84 din 2 martie 2004, prin care s-a stabilit, de principiu, că nu orice măsură de suspendare a unor proceduri judiciare sau extrajudiciare este de natură a încălca prevederile art. 21 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, se apreciază că cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate în raport cu celelalte dispoziții constituționale și cu prevederile unor documente internaționale invocate, Guvernul apreciază că aceasta este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că textul de lege criticat „nu îngrădește dreptul persoanelor interesate de a se adresa instanței judecătorești [...] și [nici] dreptul de a stăruii în continuarea procesului judiciar

declanșat, până la soluționarea definitivă a acestuia printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă“. Avocatul Poporului invocă, în sensul punctului său de vedere, și deciziile Curții Constituționale nr. 365 din 30 septembrie 2003 și nr. 84 din 2 martie 2004.

Se mai arată, în punctul de vedere prezentat, că dispozițiile criticate nu contravin textului constituțional al art. 53, întrucât „măsura suspendării acțiunilor judiciare sau extrajudiciare are caracter excepțional și temporar și nu pune în discuție dreptul subiectelor îndreptățite să acționeze în judecată societățile comerciale respective“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și consolidarea unor privatizări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 20 aprilie 2004, astfel cum au fost modificate prin prevederile art. 1 pct. 16 din Legea nr. 442/2004 pentru aprobarea ordonanței de urgență menționate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.005 din 1 noiembrie 2004. Curtea reține că, ulterior sesizării sale, dispozițiile legale criticate au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iunie 2005, însă soluția legislativă inițială, în esență, a fost conservată. În consecință, dispozițiile legale criticate ca fiind neconstituționale au următorul cuprins:

„(1) În scopul îndeplinirii unor angajamente asumate de Guvernul României, se suspendă judecarea tuturor acțiunilor judiciare, extrajudiciare, precum și orice procedură de executare silită, îndreptate împotriva următoarelor societăți comerciale:

- Societatea Comercială «CUG» — S.A. Cluj-Napoca;
- Societatea Comercială «Turnu» — S.A. Turnu Măgurele;
- Societatea Comercială «Brafor» — S.A. Brașov;
- Societatea Comercială «Ampelum» — S.A. Zlatna;

- *Societatea Comercială «Autotransport» — S.A. Braşov;*
- *Societatea Comercială «IAIFO» — S.A. Zalău;*
- *Societatea Comercială «Energoreparații» — S.A. Bucureşti;*
- *Societatea Comercială «Rocar» — S.A. Bucureşti;*
- *Societatea Comercială «CMB» — S.A. Bocşa;*
- *Societatea Comercială «Foraje Sonde» — S.A. Târgu Cărbunestii;*
- *Societatea Comercială «SINCAR» — S.A. Brăila.*

(2) Suspendarea prevăzută la alin. (1) durează până la finalizarea procedurilor de dizolvare și lichidare voluntară prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de data de 31 decembrie 2005.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 11 alin. (1) și (2), ale art. 20, ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 53 alin. (1), care au următorul cuprins:

— Art. 11 alin. (1) și (2): *„(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.*

(2) Tratatul ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.”;

— Art. 20: *„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”;

— Art. 21 alin. (1)—(3): *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”;

— Art. 53 alin. (1): *„Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*”

Totodată, în susținerea excepției sunt invocate și unele prevederi ale Declarației Universale a Drepturilor Omului, ale Pactului internațional privind drepturile civile și politice ale omului și ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, îndeosebi cele referitoare la accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la condițiile restrângerii exercitării unor drepturi și libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, autorul excepției apreciază că măsura suspendării judecării tuturor acțiunilor judiciare, extrajudiciare, precum și a oricăror proceduri de executare silită îndeosebi împotriva unei societăți comerciale este de natură a încălca îndeosebi accesul liber la justiție, limitându-l în mod nejustificat.

Curtea observă că rațiunea textului legal criticat o reprezintă, astfel cum arată și Guvernul în punctul de vedere prezentat, „necesitatea îndeplinirii unor angajamente asumate de Guvernul României, în contextul favorizării finalizării privatizării, în mod accelerat, a societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, mai ales a celor cu impact semnificativ în plan economic și social, precum și a consolidării unor privatizări, în scopul menținerii acestor societăți comerciale în activitate și fără perturbări sociale majore, pentru a-și exercita, în continuare, funcțiile economice pentru care au fost constituite, inclusiv achitarea obligațiilor către creditori, aspecte ce privesc *interesul public general și imediat*”.

Curtea constată că, potrivit dispozițiilor legale criticate, față de Societatea Comercială „Rocar” — S.A. Bucureşti se suspendă judecarea tuturor acțiunilor judiciare, extrajudiciare, precum și orice procedură de executare silită până la finalizarea procedurilor de dizolvare și lichidare voluntară prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Legea nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de data de 31 decembrie 2005.

Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, nu orice intervenție a puterii legiuitoare cu privire la desfășurarea unor procese aflate în curs de soluționare încalcă de principiu prevederile constituționale, chiar Codul de procedură civilă prevăzând cazuri de suspendare legală a judecării unor cauze.

În cauza de față, Curtea constată că dispozițiile legale criticate, prevăzând suspendarea judecării tuturor acțiunilor judiciare, extrajudiciare, precum și a oricăror proceduri de executare silită împotriva unor societăți comerciale, nu încalcă principiul liberului acces la justiție, care presupune dreptul oricărei persoane de a se adresa instanței judecătorești competente „pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime”, precum și dreptul de a stăruii în continuarea procesului judiciar declanșat până la soluționarea definitivă a acestuia printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, inclusiv exercitarea căilor de atac prevăzute de lege. În consecință, Curtea reține că, în speță, accesul liber la justiție nu este suprimat, ci numai suspendat cel mult până la data de 31 decembrie 2005. În acest sens, Curtea s-a pronunțat prin deciziile: nr. 211 din 10 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 28 octombrie 2002; nr. 49 din 4 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 2 aprilie 2003; nr. 95 din 6 martie

2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 6 mai 2003.

De asemenea, Curtea reține că prin Decizia nr. 350 din 23 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 11 noiembrie 2003, a fost respinsă o excepție de neconstituționalitate cu privire la o măsură de suspendare a unor acțiuni judiciare și extrajudiciare. Cu acel prilej, Curtea a constatat că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate cu referire la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil soluționat într-un termen rezonabil, stabilind că „jurisprudența Curții Constituționale (...) este, «mutatis mutandis», în acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cazul *Saggio contra Italiei* (Hotărârea din 25 octombrie 2001), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauză că măsura luată de ministrul industriei din Italia de plasare a unei societăți sub regim de «administrare extraordinară», în baza Legii nr. 95 din 3 aprilie 1979, conform căreia nici o acțiune în executare nu putea fi intentată împotriva societății, vizează asigurarea unei bune gestionări a societății respective și o protecție identică pentru toți creditorii. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a recunoscut statului o largă marjă de apreciere în ceea ce privește mijloacele folosite pentru atingerea obiectivelor urmărite. În hotărârea respectivă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că, în principiu, un sistem de suspendare temporară a plății datoriilor unei societăți comerciale aflate în criză și autorizate să-și continue activitatea de producție în interesul economiei naționale nu este criticabilă în sine, având în vedere marja de apreciere recunoscută statelor. De asemenea, în considerentele hotărârii respective, instanța europeană a statuat că în speță nu a operat vreo

expropriere sau vreun transfer de proprietate, căci dreptul reclamantului (fost salariat al societății) nu a fost niciodată pus în discuție“.

Neexistând elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții în materia suspendării unor acțiuni judiciare și extrajudiciare, cele stabilite prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica autorului excepției, în sensul că dispozițiile criticate contravin cerinței soluționării procesului într-un termen rezonabil, prevăzut de art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că perioada de timp pentru care se pot suspenda acțiunile judiciare sau extrajudiciare, precum și orice procedură de executare silită, pornite împotriva societăților la care fac referire dispozițiile legale criticate, este limitată. Această suspendare încetează în momentul în care se finalizează procedurile de dizolvare și lichidare voluntară prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare, dar nu poate dura în timp mai mult de data de 31 decembrie 2005, astfel cum s-a stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2005.

De asemenea, Curtea reține că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 53 alin. (1) din Constituție, întrucât suspendarea acțiunilor judiciare sau extrajudiciare, precum și a procedurilor de executare silită dispuse prin textul criticat nu reprezintă o restrângere a exercițiului liberului acces la justiție. În sfârșit, Curtea constată că, pentru argumentele deja înfățișate, nu se poate reține nici încălcarea celorlalte prevederi din actele internaționale invocate de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2004 privind unele măsuri pentru finalizarea privatizării societăților comerciale aflate în portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și consolidarea unor privatizări, excepție ridicată de Maria Buică în Dosarul nr. 522/2005 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei de atestare a experților care certifică, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare a pădurilor și a studiilor de transformare a pășunilor împădurite și a Metodologiei de atestare a șefilor de proiect pentru lucrări de amenajare a pădurilor și studii de transformare a pășunilor împădurite

În conformitate cu prevederile art. 18, 66, 88 și 110 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 27 și 28 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară,

în baza art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 161.446 din 11 iulie 2005,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de atestare a experților care certifică, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare a pădurilor și a studiilor de transformare a pășunilor împădurite, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Metodologia de atestare a șefilor de proiect pentru lucrări de amenajare a pădurilor și studii de transformare a pășunilor împădurite, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Atestatele eliberate specialiștilor care certifică, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare a pădurilor și a studiilor de transformare a pășunilor împădurite, în baza Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 207/2001, vor fi preschimbate în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, prin grija comisiei de atestare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 207/2001 își încetează aplicabilitatea.

Art. 6. — Direcția de management forestier din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, experții care certifică, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare a pădurilor și a studiilor de transformare a pășunilor împădurite (experții CTAP) și șefii de proiect vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 29 iulie 2005.
Nr. 729.

ANEXA Nr. 1

METODOLOGIE

de atestare a experților care certifică, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare a pădurilor și a studiilor de transformare a pășunilor împădurite

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta metodologie are ca obiect atestarea experților care certifică, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare a pădurilor și a studiilor de transformare a pășunilor împădurite, denumiți în continuare *experți CTAP*.

Art. 2. — (1) Atestarea persoanelor fizice ca expert CTAP se face de către o comisie de atestare a cărei componență este prevăzută în anexa nr. 1 la prezenta metodologie.

(2) Atestarea are drept scop asigurarea personalului necesar pentru certificarea soluțiilor tehnice adoptate în lucrările de amenajare a fondului forestier național și în elaborarea studiilor de transformare a pășunilor împădurite,

potrivit reglementărilor în vigoare, de către unitățile specializate autorizate.

(3) Dovada îndeplinirii condițiilor de atestare de către persoanele fizice solicitante se face prin eliberarea unui certificat de atestare de către Comisia de atestare prevăzută la alin. (1).

(4) Certificatul de atestare acordă experților CTAP dreptul de a analiza, de a corecta și, după caz, de a certifica soluțiile tehnice stabilite de unitățile specializate autorizate să execute lucrări de amenajare a fondului forestier național și studii de transformare a pășunilor împădurite.

CAPITOLUL II

Condiții de atestare

Art. 3. — (1) Persoanele fizice care solicită atestarea trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele condiții:

a) să aibă studii superioare de lungă durată în specialitatea silvicultură;

b) să aibă o activitate de minimum 10 ani în domeniul amenajării pădurilor și al elaborării studiilor de transformare a pășunilor împădurite;

c) să aibă o activitate de minimum 4 ani ca șef de proiect în cadrul unei unități specializate autorizate să execute lucrări de amenajare a fondului forestier național și de elaborare a studiilor de transformare a pășunilor împădurite.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b) și c), pot solicita atestarea ca expert CTAP persoanele care au desfășurat o activitate de minimum 4 ani în domeniul amenajării pădurilor în cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură sau în cadrul centralei Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva.

Art. 4. — Se atestă ca expert CTAP, la cerere, fără a mai fi obligate să susțină examenul prevăzut la art. 6, persoanele fizice care au titlul științific de doctor în domeniul amenajării pădurilor.

CAPITOLUL III

Documentele și procedura de atestare

Art. 5. — (1) În vederea obținerii atestării persoanele fizice sunt obligate să depună un dosar personal care să cuprindă următoarele:

a) cererea de înscriere în vederea susținerii examenului pentru atestare;

b) curriculum vitae;

c) memoriu de activitate și lucrări publicate;

d) copii de pe actele de studii sau titlurile științifice;

e) copie de pe carnetul de muncă;

f) alte acte doveditoare pentru condițiile prevăzute la art. 3.

(2) Dosarele în vederea obținerii atestării se depun la secretariatul Comisiei de atestare.

(3) Dosarele depuse sunt analizate trimestrial de către Comisia de atestare, în ședințe de lucru programate de președintele acesteia.

Art. 6. — (1) Persoanele fizice care au solicitat atestarea și care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 3 susțin un examen în fața Comisiei de atestare.

(2) Rezultatul examinării — admis/respins — se va consemna în procesul-verbal de ședință.

(3) Lista cu candidații admiși/respinși se afișează la avizierul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în termen de 48 de ore de la susținerea examenului.

Art. 7. — (1) În termen de 30 de zile de la data organizării ședinței de atestare, persoanele fizice admise primesc un certificat de atestare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta metodologie.

(2) Fiecare certificat de atestare va fi înscris, în ordinea emiterii, în Registrul de certificate de atestare a experților CTAP, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 la prezenta metodologie.

Art. 8. — Contestațiile la hotărârile Comisiei de atestare se depun în termen de 48 de ore de la afișarea rezultatelor și se adresează Comisiei pentru soluționarea contestațiilor, constituită conform prevederilor art. 14.

CAPITOLUL IV

Comisia de atestare și Comisia pentru soluționarea contestațiilor

Art. 9. — Comisia de atestare este formată din 7 membri care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă studii superioare de lungă durată în specialitatea silvicultură;

b) să aibă activitate de minimum 10 ani în domeniul silviculturii;

c) să aibă o experiență relevantă în domeniul amenajării pădurilor.

Art. 10. — (1) Comisia de atestare este legal constituită și poate funcționa în prezența președintelui și a cel puțin 4 membri.

(2) Hotărârile Comisiei de atestare se iau cu întrunirea a cel puțin 4 voturi favorabile.

Art. 11. — Atribuțiile președintelui Comisiei de atestare sunt:

a) planifică și organizează activitatea Comisiei de atestare;

b) semnează certificatul de atestare.

Art. 12. — Atribuțiile secretarului Comisiei de atestare sunt:

a) propune planificarea activității Comisiei de atestare;

b) înregistrează și verifică dosarele personale de atestare;

c) ține evidența proceselor-verbale de ședință și a hotărârilor Comisiei de atestare;

d) redactează documentele Comisiei de atestare;

e) asigură afișarea bibliografiei și a tematicii de examen;

f) supune dezbaterii Comisiei de atestare comunicările făcute în condițiile art. 22, în vederea luării hotărârilor corespunzătoare.

Art. 13. — Atribuțiile Comisiei de atestare sunt:

- a) analizează conținutul dosarului personal și decide admiterea sau respingerea acestuia în cazul neîndeplinirii condițiilor de atestare;
- b) stabilește bibliografia, tematica și subiectele de examinare;
- c) admite sau respinge, în urma examinărilor, atestarea persoanelor fizice solicitante;
- d) decide retragerea certificatului de atestare pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 17.

Art. 14. — Comisia pentru soluționarea contestațiilor este formată din 3 membri.

- a) secretarul de stat pentru păduri — președinte;
- b) un cadru universitar din domeniul amenajării pădurilor;
- c) un consilier superior din cadrul secretariatului de stat pentru păduri — secretar.

Art. 15. — Atribuțiile președintelui Comisiei pentru soluționarea contestațiilor sunt:

- a) semnează hotărârile Comisiei pentru soluționarea contestațiilor;
- b) planifică și organizează activitatea Comisiei pentru soluționarea contestațiilor.

Art. 16. — Atribuțiile secretarului Comisiei pentru soluționarea contestațiilor sunt:

- a) propune planificarea activității Comisiei pentru soluționarea contestațiilor;
- b) înregistrează și ține evidența contestațiilor într-un registru special;
- c) redactează documentele Comisiei pentru soluționarea contestațiilor;
- d) comunică hotărârile Comisiei pentru soluționarea contestațiilor celor interesați.

CAPITOLUL V

Obligațiile experților CTAP

Art. 17. — Persoanele fizice care au fost atestate ca expert CTAP au următoarele obligații:

- a) să analizeze, să modifice, după caz, și să certifice soluțiile tehnice pentru lucrările de amenajare a pădurilor și de elaborare a studiilor de transformare a pășunilor împădurite, pentru fiecare fază de proiectare tehnologică — teren, redactare, definitivare —, cu respectarea reglementărilor legale;
- b) să respecte prevederile stabilite și consemnate în procesele-verbale ale ședinței de avizare a temei de proiectare — Conferința I de amenajare — și ale ședinței de preavizare a soluțiilor tehnice — Conferința a II-a de amenajare;
- c) să respecte măsurile stabilite în procesele-verbale sau în notele de control întocmite cu ocazia verificărilor tehnice făcute de către persoanele cu atribuții de control sau împuternicite de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură ori de către unitățile din subordinea acesteia;

d) să solicite întrunirea unei comisii de specialiști în situația în care constată că soluțiile tehnice care trebuie adoptate necesită o dezbateră largă;

e) să dea curs solicitărilor autorității publice centrale care răspunde de silvicultură în realizarea unor acțiuni specifice.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 18. — Atestarea persoanelor fizice ca expert CTAP se face pe o perioadă de 5 ani.

Art. 19. — (1) Experții CTAP sunt atestați să certifice, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare a pădurilor și a studiilor de transformare a pășunilor împădurite, pentru o suprafață anuală de maximum 60.000 ha.

(2) Suprafața luată în calcul la stabilirea capacității anuale pentru un expert CTAP rezultă în urma însumării suprafețelor anuale pentru care se execută lucrări de amenajare a pădurilor — faza teren — de către unitatea specializată autorizată la care este angajat.

Art. 20. — Certificarea documentațiilor privind soluțiile tehnice, pe fiecare fază de proiectare tehnologică, și, în final, a proiectului redactat se realizează prin înscrierea cu parafă, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 4 la prezenta metodologie, și prin semnătura persoanei atestate.

Art. 21. — Certificatul de atestare se retrage în următoarele condiții:

- a) dacă în ședințele de avizare ale Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură se resping de la avizare 3 proiecte certificate de același expert CTAP;
- b) pentru încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 17 lit. a) și c);
- c) pentru depășirea suprafeței anuale prevăzute la art. 19 alin. (1).

Art. 22. — (1) Pentru luarea măsurii prevăzute la art. 21, Comisia de atestare analizează și hotărăște în baza comunicărilor făcute de către:

- a) membrii Comisiei de atestare;
- b) beneficiarul lucrării;
- c) șeful de proiect;
- d) membrii Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură (CTAS) din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;
- e) persoanele cu atribuții de control sau împuternicite de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură ori de către unitățile din subordinea acesteia.

(2) Comunicările făcute se depun în scris la secretariatul Comisiei de atestare.

ANEXA Nr. 1
la metodologie

COMPONENTA
Comisiei de atestare a experților CTAP

Nr. crt.	Funcția	Calitatea
1.	Directorul direcției care elaborează reglementări, politici, strategii	președinte
2.	Directorul direcției care are în atribuții amenajarea pădurilor	membru
3.	Tamaș Ștefan — profesor universitar la Facultatea de Silvicultură și Exploatare Forestiere Brașov — disciplina Amenajarea pădurilor	membru
4.	Leahu Iosif — profesor universitar la Facultatea de Silvicultură și Exploatare Forestiere Brașov — disciplina Amenajarea pădurilor	membru
5.	Carcea Filomon — dr. ing. în silvicultură — specialitatea amenajarea pădurilor	membru
6.	Seceleanu Ioan — dr. ing. în silvicultură — specialitatea amenajarea pădurilor	membru
7.	Nastasă Liviu — dr. ing. în silvicultură — specialitatea amenajarea pădurilor	membru

ANEXA Nr. 2
la metodologie

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Comisia de atestare a experților care certifică,
din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare
a pădurilor și a studiilor de transformare a pășunilor împădurite

CERTIFICAT DE ATESTARE

Nr. din

Comisia de atestare a experților care certifică, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare a pădurilor și a studiilor de transformare a pășunilor împădurite, numită prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 729/2005,

ATESTĂ

ca expert care certifică, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare a pădurilor și a studiilor de transformare a pășunilor împădurite pe domnul, având codul numeric personal, domiciliat în

Prezentul certificat are o perioadă de valabilitate de 5 ani.

Președintele Comisiei de atestare,
.....

ANEXA Nr. 3
la metodologie

REGISTRUL
de certificate de atestare a experților CTAP

Nr. crt.	Nr./data dosarului	Numele și prenumele	Certificat de atestare nr.	Observații

MODELUL PARAFEI

Domnul*) având codul numeric personal este <p style="text-align: center;">ATESTAT</p> de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, prin Certificatul nr. din data de, să certifice, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajare a pădurilor și a studiilor de transformare a pășunilor împădurite.	
---	--

*) Numele și prenumele persoanei atestate.

ANEXA Nr. 2

METODOLOGIE

de atestare a șefilor de proiect pentru lucrări de amenajare a pădurilor și studii de transformare a pășunilor împădurite

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta metodologie are ca obiect atestarea șefilor de proiect pentru lucrări de amenajare a pădurilor și studii de transformare a pășunilor împădurite, denumiți în continuare *șefi de proiect*.

Art. 2. — (1) Atestarea persoanelor fizice ca șef de proiect se face de către o comisie de atestare a cărei componență este prevăzută în anexa nr. 1 la prezenta metodologie.

(2) Atestarea are drept scop asigurarea personalului necesar pentru fundamentarea și propunerea soluțiilor tehnice adoptate în lucrările de amenajare a fondului forestier național și în elaborarea studiilor de transformare a pășunilor împădurite, potrivit reglementărilor în vigoare, de către unitățile specializate autorizate.

(3) Dovada îndeplinirii condițiilor de atestare de către persoanele fizice solicitante se face prin eliberarea unui certificat de atestare de către Comisia de atestare prevăzută la alin. (1).

(4) Certificatul de atestare acordă șefilor de proiect dreptul de a ocupa funcția de șef de proiect în cadrul unităților specializate autorizate să execute lucrări de amenajare a fondului forestier național și studii de transformare a pășunilor împădurite.

CAPITOLUL II

Condiții de atestare

Art. 3. — Persoanele fizice care solicită atestarea trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele condiții:

a) să aibă studii superioare de lungă durată în specialitatea silvicultură;

b) să aibă o activitate de minimum 4 ani în domeniul amenajării pădurilor și al elaborării studiilor de transformare a pășunilor împădurite.

Art. 4. — Se atestă ca șef de proiect, la cerere, fără a mai fi obligate să susțină examenul prevăzut la art. 6, persoanele fizice care au atestatul de expert CTAP.

CAPITOLUL III

Documentele și procedura de atestare

Art. 5. — (1) În vederea obținerii atestării persoanele fizice sunt obligate să depună un dosar personal care să cuprindă următoarele:

a) cererea de înscriere în vederea susținerii examenului pentru atestare;

b) curriculum vitae;

c) memorii de activitate și lucrări publicate;

d) copii de pe actele de studii;

e) copie de pe carnetul de muncă;

f) alte acte doveditoare pentru condițiile prevăzute la art. 3

(2) Dosarele de atestare se depun la secretariatul Comisiei de atestare.

(3) Dosarele depuse sunt analizate trimestrial de către Comisia de atestare, în ședințe de lucru programate de președintele acesteia.

Art. 6. — (1) Persoanele fizice care au solicitat atestarea și care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 3 susțin un examen, în baza unui test tip grilă, în fața Comisiei de atestare.

(2) Rezultatul examinării — admis/respins — se va consemna în procesul-verbal de ședință.

(3) Lista cu candidații admiși/respinși se afișează la avizierul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în termen de 48 de ore de la susținerea examenului.

Art. 7. — (1) În termen de 30 de zile de la data organizării ședinței de atestare, persoanele fizice admise primesc un certificat de atestare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta metodologie.

(2) Fiecare certificat de atestare va fi înscris, în ordinea emiterii, în Registrul de certificate de atestare a șefilor de proiect, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 la prezenta metodologie.

Art. 8. — Contestațiile la hotărârile Comisiei de atestare se depun în termen de 48 de ore de la afișarea rezultatelor și se adresează Comisiei pentru soluționarea contestațiilor, constituită conform prevederilor art. 14.

CAPITOLUL IV

Comisia de atestare și Comisia pentru soluționarea contestațiilor

Art. 9. — Comisia de atestare este formată din 5 membri care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă studii superioare de lungă durată în specialitatea silvicultură;

b) să aibă activitate de minimum 7 ani în domeniul silviculturii;

c) să aibă experiență în domeniul amenajării pădurilor.

Art. 10. — Comisia de atestare este legal constituită și poate funcționa în prezența președintelui și a cel puțin 2 membri.

Art. 11. — Atribuțiile președintelui Comisiei de atestare sunt:

a) planifică și organizează activitatea Comisiei de atestare;

b) semnează certificatul de atestare.

Art. 12. — Atribuțiile secretarului Comisiei de atestare sunt:

a) propune planificarea activității Comisiei de atestare;

b) înregistrează și verifică dosarele personale de atestare;

c) ține evidența proceselor-verbale de ședință și a hotărârilor Comisiei de atestare;

d) redactează documentele Comisiei de atestare;

e) asigură afișarea bibliografiei și a tematicii de examen;

f) supune dezbaterii Comisiei de atestare comunicările făcute în condițiile art. 21, în vederea luării hotărârilor corespunzătoare.

Art. 13. — Atribuțiile Comisiei de atestare sunt:

a) analizează conținutul dosarului personal și decide admiterea sau respingerea acestuia în cazul neîndeplinirii condițiilor de atestare;

b) stabilește bibliografia, tematica și subiectele de examinare;

c) admite sau respinge, în urma examinărilor, atestarea persoanelor fizice solicitante;

d) decide retragerea certificatului de atestare pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 17.

Art. 14. — Comisia pentru soluționarea contestațiilor este formată din 3 membri:

a) secretarul de stat pentru păduri — președinte;

b) un cadru universitar din domeniul amenajării pădurilor;

c) un consilier superior din cadrul direcției care are în atribuții activitatea de amenajare a pădurilor — secretar.

Art. 15. — Atribuțiile președintelui Comisiei pentru soluționarea contestațiilor sunt:

a) semnează hotărârile Comisiei pentru soluționarea contestațiilor;

b) planifică și organizează activitatea Comisiei pentru soluționarea contestațiilor.

Art. 16. — Atribuțiile secretarului Comisiei pentru soluționarea contestațiilor sunt:

a) propune planificarea activității Comisiei pentru soluționarea contestațiilor;

b) înregistrează și ține evidența contestațiilor într-un registru special;

c) redactează documentele Comisiei pentru soluționarea contestațiilor;

d) comunică hotărârile Comisiei pentru soluționarea contestațiilor persoanelor interesate.

CAPITOLUL V

Obligațiile șefilor de proiect

Art. 17. — Persoanele fizice care au fost atestate ca șef de proiect au următoarele obligații:

a) să desfășoare activitatea pentru care au fost atestate, cu respectarea reglementărilor legale, precum și a metodologiilor, regulamentelor, instrucțiunilor și normelor tehnice din domeniul silviculturii;

b) să respecte prevederile stabilite și consemnate în procesele-verbale ale ședinței de avizare a temei de proiectare — Conferința I de amenajare — și ale ședinței de preavizare a soluțiilor tehnice — Conferința a II-a de amenajare;

c) să respecte măsurile stabilite în procesele-verbale sau în notele de control întocmite cu ocazia verificărilor tehnice făcute de către persoanele cu atribuții de control sau împuternicite de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură ori de către unitățile din subordinea acesteia.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 18. — Atestarea persoanelor fizice ca șef de proiect se face pe o perioadă de 5 ani.

Art. 19. — Însușirea documentațiilor, pe fiecare fază de proiectare tehnologică, și, în final, a proiectului redactat se realizează prin semnătura persoanei atestate.

Art. 20. — Certificatul de atestare este retras în următoarele condiții:

a) dacă în ședințele de avizare ale Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură se resping de la avizare 3 proiecte însușite de același șef de proiect;

b) pentru încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 17.

Art. 21. — (1) Pentru luarea măsurii prevăzute la art. 20, Comisia de atestare analizează și hotărăște în baza comunicărilor făcute de către:

a) membrii Comisiei de atestare;

b) beneficiarul lucrării;

c) experții CTAP;

d) membrii Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură (CTAS) din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

e) persoanele cu atribuții de control sau împuternicite de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură ori de către unitățile din subordinea acesteia.

(2) Comunicările făcute se depun în scris la secretariatul Comisiei de atestare.

COMPONENTA
Comisiei de atestare a șefilor de proiect

Nr. crt.	Funcția	Calitatea
1.	Directorul direcției care elaborează reglementări, politici, strategii	președinte
2.	Directorul direcției care are în atribuții amenajarea pădurilor	membu
3.	Liviu Filip — șeful serviciului amenajarea pădurilor, cadastru și inventar forestier	membu
4.	Gheorghe Gheorghiuță — consilier superior	membu
5.	Rontea Daniela — consilier superior	membu-secretar

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

Comisia de atestare a șefilor de proiect pentru lucrări

de amenajare a pădurilor și studii de transformare a pășunilor împădurite

CERTIFICAT DE ATESTARE

Nr. din

Comisia de atestare a șefilor de proiect pentru lucrări de amenajare a pădurilor și studii de transformare a pășunilor împădurite, numită prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 729/2005,

ATESTĂ

ca șef de proiect pentru lucrări de amenajare a pădurilor și studii de transformare a pășunilor împădurite pe domnul, având codul numeric personal, domiciliat în

Prezentul certificat are o perioadă de valabilitate de 5 ani.

Președintele Comisiei de atestare,

.....

REGISTRUL
de certificate de atestare a șefilor de proiect

Nr. crt.	Nr./data dosarului	Numele și prenumele	Certificat de atestare nr.	Observații

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 047419